28/12/2020

Рождество Христово в Пловдив



На големия християнски празник Рождество Христово в благолепно украсения митрополитски храм ”Света вмчца Марина”, светителят на Пловдивска епархия Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай възглави Рождественската света Литургия.

С архиерея съслужиха: Знеполският епископ Арсений – викарий на Пловдивския митрополит, йеромонах Максим, ставрофорен свещеноиконом Тодор Хаджиев -протосингел на Пловдивска митрополия, ставрофорен свещеноиконом д-р Добромир Костов – ректор на ПДС и ПДА “Свв. Кирил и Методий”, свещеници от града и митрополитските протодякон Илиян Александров и дякон Ангел Ангелов.

Песнопенията изпълни митрополитският хор „Свети апостол Ерм” с диригент протопсалт Георги Радев.

Да участват в радостта от Рождеството на Спасителя Господ Иисус Христос бяха дошли много християни, сред които и кметът на града г-н Здравко

Димитров, областният управител г-жа Дани Каназирева, генерал-майор Явор Матеев, общественици и народни представители от града.

В края на св. Литургия архипастирят на Пловдивска епархия се обърна към вярващите с Рождественско слово в което каза:“ Отново Светата Църква с трепет и радост ни благовести тайната на благочестието: „Бог се яви в плът” /1Тим.3:16/. Какъв път трябва да извървим ние, днешните християни, за да отправим чист, смирен, благоговеен взор към тази тайна? Път дълъг, по-дълъг и по-труден от пътя на халдейските мъдреци, път който води през скърби към радост, през времето към вечността.

В този светъл ден, кое пречи да се радваме? Кое препятства да се обичаме? Кое отдалечава роднини? Не грехът ли, който е от дявола? От какво загиваме, ако не от омраза и грехове!

Христос дойде да донесе мир, като ни каза- Моя мир ви дава. А, ние отхвърляме този небесен дар и създаваме раздори. Христос ни дарява любов, а ние живеем в омраза. Христос ни дарява опрощение, а ние пребиваваме в ожесточение.

Какво да правим? Как да живеем за да не стават с нас беди, за които научаваме всеки ден от новините? Как да живеем за да се изправи най-накрай историческия път и съдба на нашия народ?

Да вдигнем очи към небето, от където ще ни помощ дойде, защото нашата помощ е от Господа, Който сътвори небето и земята, и защото Господ ще ни опази от всякакво зло (срв. Пс 210:1-2).

Да вдигнем очи към небето, и да се освободим от вътрешната прикованост на суетата на този свят и от робуването на земното. Да отворим сърцата си за да се роди в тях Христос, да дадем душите си на Него, а това значи – на вярата, надеждата и любовта, и на тяхната победа!

С вяра и любов да отправим поглед с надежда към Богочовека и Спасителя на човешкия род и да възкликнем в молитвен глас подобно на Ангелите в Рождественската нощ, които непрестанно възпяват Божията слава: „Слава във висините Богу и на земята мир, между човеците благоволение“ (Лк.2:14).“

Духовното тържество завърши с многолетствие, провъзгласено от митрополитския протоякон Илиян Александров.

Снимки:
https://www.flickr.com/photos/188979811@N04/albums/72157717524783748/with/507583

— bg-patriarshia.bg